

Konnoſſementet kan være henviſt til dette, ſaa at i alt Fald viſe af dets Beſtemmelſer blive bindende for Konnoſſements-Erhververen. Det er alſaa Konnoſſementet, der er afgørende for, hvilke Varer Modtageren, der møder med Konnoſſementet i Haanden, kan fordre udleverede — jfr. nærmere nedenfor til § 145 — og det kan ikke fritage Skipperen for den dertil ſvarende Forpligtelſe, at han ophjær, at han ikke har faaet, og efter Certepartiet maatte ikke heller ſkulde have, alle de Varer indladede, ſom Konnoſſementet lyder paa. Ladningsmodtageren er fremdeles ikke pligtig at præſtere andet, end hvad der paalægges ham iſølge Konnoſſementet. Han er ikke pligtig at betale Fragt, naar dette ikke direkte eller ved Henviſning til Certepartiet — ſaaſom Klausulen „Fragt efter Certeparti“ — beſtemmes i Konnoſſementet; ej heller kan der af Ladningsmodtageren kræves Betaling af, hvad Skipperen maatte have erhvervet Krav paa ſom Erſtataning for Overliggedage eller andet Ophold, naar der ikke i den Henſeende er taget udtrykkelig Forbehold i eller paa Konnoſſementet overensſtemmende med de i §§ 120, 122 og 125 givne Anviſninger. Dette udtales i 2det Stykke af § 144, men det maa derhos erindres, at en Henviſning til enkelte Beſtemmelſer i Certepartiet ikke er tilſtrækkelig til at anſe dette i ſin Helhed for optaget i Konnoſſementet ſom en Del deraf. Man har ſærligt jundet Anledning til at gøre dette gældende med Henſyn til den i Konnoſſementer hyppigt forekommende Henviſning: „Fragt efter Certeparti“, ſom har viſt ſig at have givet Anledning til den Miſforſtaeſe, at dermed tillige Befragtningskontraktens Beſtemmelſer om Liggedage m. v. være gjorte bindende for Ladningsmodtageren; at det ikke forholder ſig ſaaledes, ſiges derfor udtrykkelig i § 144.

Som bemærket er Skipperen overfor Konnoſſements-Indehaveren forpligtet til at udlevere de i Konnoſſementet anførte Varer, og heraf følger da ogſaa, at han overfor Modtageren maa være ansvarlig for Rigtigheden af, hvad der i Konnoſſementet opgives angaaende Indholdet af de Pakker, Kæſter eller Beholdere, ſom deri ommeldes. I denne Regel gøres der dog i Lovforſlaget § 145 en, iøvrigt i Forholdets Natur vel begrundet, væſentlig Modifikation, naar Varerne ere blevne afgivne til Skipperen paa en ſaadan Maade, at han ikke har kunnet underſøge og forviſſe ſig om Konnoſſements-Opgivelſernes Rigtighed, og naar han derved gør Bemærkning eller tager Forbehold paa Konnoſſementet. Dette gælder,

hvor Varerne forſendes i luſket Kæſte eller Indpakning, ſaa at Skipperen ikke kan ſe, hvad der indeholdes deri, og hvor Varerne i Konnoſſementet opgives efter Maal, Vægt eller Tal, iden at der er Forpligtelſe eller Lejlighed for Skipperen til ved Modtagelſen at maale, veje eller tælle efter for at forviſſe ſig om Opgivelſernes Rigtighed. Naar Skipperen i første Tilfælde paategner Konnoſſementet, at Indholdet af de paagældende nærmere betegnede Emballager er ham ubekendt, i andet Tilfælde, at Maalet, Vægten eller Tallet er ham ubekendt, er han fri for Anſvar, naar han til Modtageren i uſtadt Stand afleverer de paagældende Kæſter eller Emballager, uanſet at det maatte befindes, at de ikke indeholde de i Konnoſſementet angivne Varer, eller at diſſe ikke holde det Maal, have den Vægt eller udgøre det Stykketal, ſom anføres i Konnoſſementet. Betingelſen er imidlertid, at Skipperen virkelig er udflyldt i Henſeende til den Uvidenhed, hvorunder han ved Paategningen paa Konnoſſementet indſtyder ſig. Har han ved Indladningen ſet, eller dog ved Anvendelſe af almindelig Opmærksomhed kunnet ſe, at Opgivelſerne i Konnoſſementet være urigtige, kan han ikke ſlippe for Anſvar ved at gøre Paategning om Uvidenhed. Det er hans Pligt at ſe ſaa vidt muligt, og han kan derfor ikke, naar der t. Eks. efter Opgivende indlades 10 Kæſter, lade være med at tælle og ſtaffe ſig Ret til at ſlippe med i ſin Tid kun at levere 9 Kæſter, derved at han paategner „Tallet ubekendt“. Og hvis han ſer, at Opgivelſerne ere urigtige, er det hans Pligt at tilkendegive dette, først for Aflederen og, naar dette ikke fører til noget, ved beſtemt Bemærkning derom paa Konnoſſementet, hvorimod det ikke er tilladeligt at give den urigtige og vildledende Paategning, at Varernes Beſtaffenhed, Vægt o. v. er ham ubekendt. At Skipperen fremdeles ikke ved den omhandlede Paategning, om end Betingelſerne for den ere tilſtede, kan fri ſig for Anſvar, naar det godtgøres, at Manglerne maa antages at være en Følge af Fejl eller Skødesløſhed fra Skippers eller Mandſtabs Side, forſtaar ſig af ſig ſelv. Efter Omſtændighederne vil det endog kunne blive nødvendigt for Skipperen, for at ſlippe for Anſvar, at oplyſe, at de ved Udleveringen forefundne Mangler ikke kunne antages at være en Følge af det uforſvarlige Forhold, der godtgøres at være bleven udviſt fra hans eller Mandſkabets Side og ſom meget vel kunde være Skyld i Manglerne, om dette end paa den anden Side heller ikke med Sikkerhed kan anſes at være Tilfældet,